

בדמותו

1. **מדרש רבה בראשית - פרשה יז פסקה ד**
'ואני מה שמי?'
2. **אורות / זרעונים / ה. יסורים ממרקים**
כל הגדרה באלהות מביאה לידי כפירה, ההגדרה היא אליליות רוחנית... ומבלעדי הידיעה העליונה שכל אלה אינם כי-אם הזרחות ניצוציות ממה שלמעלה מהגדרה היו גם הם (שמות של הקב"ה) מביאים לידי כפירה.
3. **מכתבים מבעל הלשם, מכתב א', עמ' רמ מעין משה, הרב שץ, תשע"א**
וזהו הטעם, מה שאסור לחשוב באין סוף יתברך שמו: כי מילת 'אין סוף' ענינו הוא, שהוא בלתי גבול ובלתי תכלית ואין חוץ ממנו כלל, ואם כן אי אפשר לחשוב בו, כי המחשבה הוא מראה בעצמו כאילו שהוא חוץ ממנו חס וחלילה, ובא"ס אין שום חוץ ממנו כלל
4. **ספר נפש החיים - שער ג - פרק ב כענין לבא לפומא לא גליא.**
הוא יתברך לבדו המשיג עצמותו. משיג איך הוא מקומן דכולהו עלמין בלי שנוי. כענין והוא ידע את מקומה. וזהו אתי דייקא.
- 4א. **בראשית פרק ח כא**
וַיֵּרַח ד' אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר ד' אֶל לְבָבוֹ לֹא אֶסְפָּךְ לְקַלְל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעֵבֹר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רָע מִנְעֻרָיו...
- 4ב. **עבודה זרה ג/ב**
אמר רב יהודה אמר רב שתיים עשרה שעות הוי היום שלש הראשונות הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה...
- 4ב. **ספר נצח ישראל - פרק כב**
וזה שהשם יתברך הוא נגלה לנמצאים כדמות אדם, אף שאין דמות ודמיון לו יתברך, מכל מקום כך הוא נראה לנמצאים כדמות זה, כמו שאמר (ר' יחזקאל א, כו) "ועל הכסא דמות כמראה אדם.
5. **שבת דף קה/א**
"אנא נפשי כתבית יהבית."
6. **ספר דעת ותבונה למוהרי"ח - פתיחה שלישית**
צריך אתה לדעת שהאין סוף יודע את עצמו בידיעה שאינה חוץ ממנו, אלא הוא ידיעתו, וידיעתו הוא עצמו, וכיון שהוא יודע ומכיר את עצמו יודע כל הנמצאות, שהרי הכל נמצא מאמיתת עצמותו... ולא נתחדש לו שום ידיעה בהתחדש הנמצאות, כי הוא יודע אותם קודם היותם, כידיעתו אותם אחר היותם.
7. **יסודות התורה, סעיפי יג וטו**
הקדוש ברוך הוא מכיר אמיתו, ויודע אותה כמות שהיא... לפיכך אינו מכיר הברואים ויודעם מחמת הברואים, כמות שאנו (יג יודעים אותם, אלא מחמת עצמו ידעם; לפיכך מפני שהוא יודע עצמו, ידע הכול--שהכול נסמך בהווייתו לו.
- 7א. **רמב"ם פירוש המשניות - שמנה פרקים להרמב"ם - פרק ה)**
צריך לאדם שישעבד כחות נפשו כולם... וישיש לנגד עיניו תמיד תכלית אחת, והיא השגת השם יתברך כפי יכולת האדם לדעת אותו. וישיש פעולותיו כולן, תנועותיו, מנוחותיו וכל דבריו, מביאים לזו התכלית, עד שלא יהיה בפעולותיו דבר מפועל ההבל, רצוני לומר, פועל שלא יביא אל זאת התכלית. שישים הכונה באכילתו, בשתייתו, משגלו, שנתו, יקיצתו, תנועתו ומנוחתו בבריאות גופו ... לקנות החכמות ולקנות מעלות המדות ומעלות השכליות, עד שיגיע לתכלית ההיא... שישגיג וידע מהשם יתברך מה שאפשר לדעתו.
8. **ילקוט שמעוני בראשית - פרק לג - המשך רמז קלג).**
אמר לו (הקב"ה ליעקב) אני אלוה בעליונים ואתה בתחתונים.
- 8א. **ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות - פרשת וארא תורה אור**
בראשית נבואתו טירון היה בנבואה, ואחר כך עלה להיות נקרא אלהים. ונעשה אלהים שישפיע בו יהו"ה שהוא גדול מאלהים, וכביכול משה נעשה אלהים ובו עבר יהו"ה.
- 8ב. **מועד קטן טז/ב**
אמר רבי אבהו הכי קאמר אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל אני מושל באדם מי מושל בי צדיק שאני גוזר גזרה ומבטלה
- 8ג. **מדרש תהלים - מזמור קלט**
רוח א-להים מרחפת על פני המים- זה רוחו של אדם הראשון.
- פירוש הראב"ד לספר יצירה א ב**
שם שבו נבראו שמים וארץ וכל אשר בס שנאמר ד' ב"ם סיני בקדש ולפיכך הוא יוצא מן בראשית עד ב'... אדם ובגימי' יו"ד ה"א וא"ו ה"א וכולם מתגלגלים ב"ם ר"ל בשם בן מ"ב"י.¹
9. **מורה נבוכים - חלק ג פרק נב**
אין ישיבת האדם ותנועתו ועסקיו והוא לבדו בביתו - כישיבתו ותנועתו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כדיבורו במושב המלך. ומפני זה מי שיבחר בשלמות האנושי ושיהיה איש ה'אלוקים' באמת - יעור משנתו וידע שהמלך הגדול המחופף עליו והדבק עמו תמיד הוא גדול מכל מלך בשר ודם, ואילו היה דוד ושלמה; והמלך ההוא הדבק המחופף, הוא השכל השופע עלינו, שהוא הדיבוק אשר בינינו ובין האלוה ית'. וכמו שאנחנו השגנוהו באור ההוא אשר השפיע עלינו - כאמר, "באורך נראה אור" - כן באור ההוא בעצמו הוא משקיף עלינו, ובעבורו הוא תמיד עמנו, משקיף ורואה, "אם יסתר איש במסתרים, ואני לא אראנו?" - והבן זה מאד.
- 9א. **ספר עקידת יצחק - שער מד**
כשנדבר על דרך התורה ולשונה, כי המלך הגדול ההוא הוא מלך המלכים הקב"ה
9. **מדרש רבה בראשית - פרשה יז פסקה ד**
אמר לו: לך נאה להקראות א-דני שאתה אדון לכל בריותיך. אמר רב אחא: אני ה' הוא שמי. הוא שמי שקרא לי אדם הראשון.

¹ עיין בספר הפליאה ח"א סי' ע"ג ד"ה ושמע בני: "דע אדם בגימי' יו"ד ה"א וא"ו ה"א הוא הת"ת הנקרא אדם לומר לך אדם מאדם נשתלשל, ראה והבן כי ד' ומי רומז לד"ו פרצופים וכשמצטרף האי' עמהם אז נקרא שניהם אדם זה ויקרא את שם אדם' ר"ל צירף האי' עם ד"ו פרצופים וקראם אדם. ע"ע ספר ראשית חכמה, שער האהבה פ"א: "כי בעורר האדם לבו לאהב את ד' נקרא אדם בסוד יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שעולה אד"ס"י. ע"ע ספר שם משמואל פרשת שופטים שנת תרע"ה. ועוד הרבה.